

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 29 września 2026 r.

Poz. 960

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 18 września 2026 r.

w sprawie upamiętnienia 50. rocznicy powstania Komitetu Obrony Robotników

„Zamiast palić komitety, zakładajcie własne” – te słowa Jacka Kuronia symbolizują rozpoczęcie działalności jawnej opozycji demokratycznej w komunistycznej Polsce.

23 września 1976 roku ogłoszono akt założycielski Komitetu Obrony Robotników. Inicjatywa zrodziła się z potrzeby niesienia pomocy osobom represjonowanym po robotniczym proteście w czerwcu 1976 roku w Radomiu, Ursusie i Płocku. Spontaniczny odruch solidarności z robotnikami, pomocy bitym, sądzonym i wyrzucanym z pracy przerodził się w ruch samoobrony społecznej.

Celem KOR było nie tylko wspieranie ofiar represji, lecz także przywracanie elementarnego ładu prawnego: domagano się przestrzegania praw obywatelskich, ujawniano nadużycia władzy oraz budowano więzi społeczne i solidarność ponad podziałami.

Środowisko KOR-owskie szybko stało się zaczątkiem niezależnego życia publicznego. Powstawały inicjatywy wydawnicze, m.in. „Biuletyn Informacyjny »KOR«”, „Robotnik”, czasopismo literackie „Zapis” oraz Niezależna Oficyna Wydawnicza „NOWA”, które stanowiły nie tylko obieg informacji, ale i szkołę wolnego słowa.

Po roku działalności KOR przekształcił się w Komitet Samoobrony Społecznej „KOR” i umocnił swoją rolę jako reprezentanta społeczeństwa obywatelskiego wobec państwa. Promując ideę samoorganizacji, w tym wolnych związków zawodowych, utorował drogę, która doprowadziła do powstania „Solidarności”. Wraz z innymi środowiskami opozycyjnymi działacze KOR budowali zręby niezależnej Polski. Bez ich wsparcia i zaplecza trudno wyobrazić sobie sukces strajków w 1980 roku, a potem zwycięstwo strony demokratycznej w wyborach w roku 1989.

W czasach PRL działacze KSS „KOR” byli systematycznie prześladowani – więzieni, aresztowani i szykanowani. Wielu z nich było represjonowanych już w latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych. Po 13 grudnia 1981 roku znaleźli się oni wśród pierwszych internowanych i aresztowanych i po raz kolejny zapłacili za wierność zasadom, idei wolności i praw człowieka.

Po obaleniu komunizmu w 1989 roku członkowie KOR i KSS „KOR” kontynuowali działalność publiczną: sprawowali mandaty posłów i senatorów, pełnili funkcje w związkach zawodowych, partiach politycznych i organizacjach społecznych. W skład izb parlamentu wchodził: Bogdan Borusewicz, Andrzej Celiński, Jacek Kuroń, Jan Józef Lipski, Jan Lityński, Antoni Macierewicz, Adam Michnik, Piotr Naimski, Zbigniew Romaszewski i Henryk Wujec.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej oddaje działaczom KOR należny hołd i wyraża przekonanie, że należą oni do grona ojców polskiej wolności. Bez ich odwagi, konsekwencji i zdolności do budowania wspólnoty nie powstałaby niepodległa III Rzeczpospolita.

Marszałek Sejmu: *W. Czarzasty*